

โดยเอ็ลเคอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ค
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

อยู่ในเรือและ จับให้แน่น!

ถ้าเราจับตามองที่พระเจ้าเสมอ เราได้รับสัญญาถึงพรเกินกว่าจะเปรียบปาน

เมื่อไม่นานมานี้เพื่อนข้าพเจ้าพาบุตรชายสองเรือไปตามแม่น้ำโคโลราโดผ่านแคทาแรคท์แคนยอนทางตะวันออกเฉียงใต้ของยูทาห์ หุบผาชั้นแห่งนี้มีชื่อเสียงเรื่องสายน้ำเชี่ยวกรากใสบริสุทธิ์ยาว 14 ไมล์ (23 กิโลเมตร) ที่จะเป็นอันตรายอย่างยิ่งได้

ในการเตรียมผจญภัยครั้งนี้ พวกเขาตรวจสอบเว็บไซต์ของหน่วยบริการอุทยานแห่งชาติอย่างละเอียด ในนั้นมีข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมและอันตรายทั่วไปที่แฝงอยู่

เมื่อเริ่มออกเดินทาง มัคคุเทศก์ทางน้ำที่มีประสบการณ์คนหนึ่งทบทวนคำแนะนำสำคัญด้านความปลอดภัย โดยเน้นกฎสามข้อที่จะทำให้การเดินทางผ่านสายน้ำเชี่ยวกรากปลอดภัย “กฎข้อที่หนึ่ง: อยู่ในเรือ! กฎข้อสอง: สวมเสื้อชูชีพตลอดเวลา! กฎข้อสาม: ใช้สองมือจับให้แน่นเสมอ!” จากนั้นเขาพูดอีกครั้งโดยเน้นย้ำมากกว่าเดิมว่า “ถึงอย่างไรก็ให้จำกฎข้อหนึ่งไว้แน่ครับ อยู่ในเรือ!

การผจญภัยครั้งนี้เตือนข้าพเจ้าให้นึกถึงการเดินทางในมรรตัยของเรา พวกเราส่วนใหญ่ประสบหลายช่วงชีวิตที่เราเห็นคุณค่าสายน้ำอันสงบนิ่งของชีวิต หลายครั้งเรา

เผชิญสายน้ำเชี่ยวกรากใสบริสุทธิ์ที่เทียบได้กับลำน้ำยาว 14 ไมล์ผ่านแคทาแรคท์แคนยอน—การทำทลายที่อาจรวมถึงปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิต ความตายของคนรัก ความฝันและความหวังที่สูญสลายและ—บางคน—ประสบวิกฤตแห่งศรัทธาเมื่อเผชิญปัญหาชีวิต คำถาม และข้อสงสัย

พระเจ้าในพระกรุณาธิคุณทรงเตรียมความช่วยเหลือ รวมทั้งเรือ อุปกรณ์ที่จำเป็น เช่นเสื้อชูชีพ และมัคคุเทศก์ทางน้ำที่มีประสบการณ์ผู้ให้การนำทางและคำแนะนำด้านความปลอดภัยเพื่อช่วยให้การล่องเรือตามสายน้ำแห่งชีวิตไปถึงจุดหมายสุดท้ายของเรา

ขอให้เรานึกถึงกฎข้อที่หนึ่ง: อยู่ในเรือ! ประธานบริคัม ยังก็ใช้ “เรือเดินสมุทรไซอัน” เป็นอุปโลกณ์แทนศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ท่านกล่าวไว้ครั้งหนึ่งว่า “เราอยู่กลางมหาสมุทร พายุกำลังมา และเรือแล่นไปด้วยความยากลำบาก ขณะลูกเรือคนหนึ่งพูดว่า ‘ฉันจะไม่อยู่ที่นี้แล้ว’ ‘ฉันไม่เชื่อว่านี่คือ ‘เรือเดินสมุทรไซอัน’ ‘แต่เราอยู่กลางมหาสมุทรมะ’ ‘ฉันไม่สนใจหรอก ฉันจะไม่อยู่ที่นี้แล้ว’ เขาถอดเสื้อแล้วกระโดดออกจากเรือ เขาจะจม

น้ำหรือไม้? จมแน่นอน เป็นดั่งนั้นกับคนที่
ละทิ้งศาสนจักรนี้ นี่คือ 'เรือเดินสมุทรไซอัน'
ขอให้เราอยู่ในเรือ"¹

อีกวาระหนึ่ง ประธานยังก็กล่าวว่าท่าน
เป็นห่วงคนที่กำลังหลงทางเมื่อพวกเขาได้รับ
พร—เมื่อชีวิตดี "ในสภาพคลื่นลมสงบ เมื่อ
เรือเดินสมุทรแห่งไซอันกำลังแล่นไปตาม
สายลมอ่อน [และ] เมื่อทุกอย่างบนดาดฟ้า
เงียบสงบ พี่น้องบางคนต้องการลงเรือล่า
ปลาวาฬไป ... ว่ายนํ้า บางคนจมนํ้าตาย
หลายคนถูกนํ้าพัดหาย และคนอื่นๆ กลับขึ้น
เรือได้อีกครั้ง ขอให้เราเกาะเรือเดินสมุทร
อันเก่าแก่เอาไว้ และเรือจะพาเราเทียบท่า
[อย่างปลอดภัย] ท่านไม่ต้องห่วง"²

และสุดท้าย ประธานยังก็เตือนสติวิสุทธิชน
ว่า "เราอยู่บนเรือเดินสมุทรไซอัน ... [พระผู้-
เป็นเจ้า] ทรงคุมหางเสือ และจะประทับที่นั่น
... ทุกอย่างดี จงร้องอาเลลูยา เพราะพระเจ้า
ประทับที่นี้ พระองค์ทรงสั่งการ นำทางและ
กำกับดูแล ถ้าผู้คนจะเชื่อมั่นในพระผู้เป็นเจ้า
ไม่ทิ้งพันธสัญญาทั้งไม่ทิ้งพระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเขา พระองค์จะทรงนำทางเราอย่างราบ
รื่น"³

สมมติว่าวันนี้เราทุกคนเผชิญการทำทนาย
เราจะอยู่บนเรือเดินสมุทรไซอันอย่างไร

นี่คือวิธี เราต้องประสบการณ์เปลี่ยนใจ
เลื่อมใสอย่างต่อเนื่องโดยเพิ่มพูนศรัทธาของ
เราในพระเยซูคริสต์และชื่อสัตย์ต่อพระกิตติ-
คุณตลอดชีวิต—ไม่ใช่ครั้งเดียวแต่เป็นประจำ
แอลมาถามว่า "และบัดนี้เกิด, ข้าพเจ้ากล่าว

แก่ท่าน, พี่น้องข้าพเจ้า, หากท่านประสบกับ
การเปลี่ยนแปลงในใจแล้ว, และหากท่านรู้สึก
อยากร้องเพลงสดุดีความรักที่ไถ่, ข้าพเจ้าจะ
ถาม, ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้หรือไม่?"⁴

มัคคเทศก์ทางน้ำที่มีประสบการณ์ทุกวันนี้
เทียบได้กับอัครสาวก ศาสดาพยากรณ์ ผู้นำ
ฐานะปุโรหิต และผู้นำองค์การช่วยในท้องที่
ของศาสนจักร พวกเขาช่วยให้เราไปถึงจุด
หมายสุดท้ายอย่างปลอดภัย

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าพูดที่การสัมมนา
ประธานคณะเผยแผ่คนใหม่และแนะนำผู้นำ
เหล่านี้ว่า

"ให้สายตาของคุณเผยแผ่จับอยู่ที่ผู้นำ
ของศาสนจักร...เราจะไม่และ...ไม่สามารถ
นำท่านไปผิดทางได้

"เมื่อท่านสอนผู้สอนศาสนาให้จับตามอง
ที่เรา จงสอนพวกเขาว่าอย่าทำตามคนที่คิด
ว่าตนรู้วิธีบริหารกิจงานึกของศาสนจักรได้
มากกว่า...พระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้า
พระเยซูคริสต์ทรงทำงาน" ผ่านผู้นำฐานะ
ปุโรหิตที่มีคุณแจควบคุม

"ข้าพเจ้าค้นพบในการปฏิบัติศาสนกิจของ
ข้าพเจ้าว่าคนที่หลงทาง (และ) สับสนคือคน
ที่มักจะ...ลืมไปว่าเมื่อฝ่ายประธานสูงสุดและ
โครัมอัครสาวกสิบสองพูดเป็นเสียงเดียวกัน
นั่นคือสุรเสียงของพระเจ้าสำหรับเวลานั้น
พระเจ้าทรงเตือนเราว่า 'ไม่ว่าโดยเสียงของ
เราเองหรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของ
เรา, ก็เหมือนกัน' [คพ. 1:38]"⁵

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาทิ้งเรือเดินสมุทร

ไซอัน—พวกเขาทิ้งไป พวกเขาละทิ้งความเชื่อ
นำเศรัที่พวกเขาจักจะประสบผลระยะสั้น
และระยะยาวโดยไม่ตั้งใจ ไม่เฉพาะตัวพวก
เขาเท่านั้นแต่ครอบครัวของพวกเขาด้วย

ผู้นำศาสนจักรในท้องที่เหมือนมัคคเทศก์
ทางน้ำที่ข้าพเจ้า ประสบการณ์ชีวิตสอนพวก
เขา อัครสาวก ศาสดาพยากรณ์ และเจ้า
หน้าที่คนอื่นๆ ของศาสนจักรอบรมและเป็น
ครูพี่เลี้ยงให้พวกเขา และสำคัญที่สุดคือ
พระเจ้าทรงสอนพวกเขาด้วยพระองค์เอง

อีกวาระหนึ่งของปีนี้ ข้าพเจ้าพูดกับคน
หนุ่มสาวของศาสนจักรในการถ่ายทอด
การให้ข้อคิดทางวิญญาณซีไอเอสเมื่อเดือน
พฤษภาคมว่า

"ข้าพเจ้าเคยได้ยินบางคนคิดว่าผู้นำศาสน-
จักรมีชีวิตอยู่ใน 'ฟองสบู่' สิ่งที่เราเชื่อคือ
เราเป็นชายหญิงผู้มีประสบการณ์ เราเคยใช้
ชีวิตมาแล้วหลายแห่งและทำงานกับคนมาก
มายหลายพื้นเพ งานมอบหมายปัจจุบันของ
เรานำเราไปทั่วโลก ที่นั่นเราพบผู้นำทางการ
เมือง ศาสนา ธุรกิจ และมนุษยธรรมของโลก
ถึงแม้เราจะเคยเข้าพบผู้นำในทำเนียบขาวที่
วอชิงตัน ดี.ซี. และผู้นำของหลายประชาชาติ
[และศาสนา] ทั่วโลกมาแล้ว แต่เราก็เคยไป
เยี่ยมเยียนครอบครัวและคนด้าด้อยที่สุดบน
แผ่นดินโลกมาแล้วเช่นกัน...

"เมื่อท่านคิดพิจารณาชีวิตและการปฏิบัติ
ศาสนกิจของเรา ท่านอาจจะเห็นพ้องว่าเรา
ประสบพบเห็นโลกในลักษณะที่น้อยคนจะ
ประสบพบเห็น ท่านจะตระหนักว่าเรามีชีวิต
อยู่ใน 'ฟองสบู่' น้อยกว่าคนส่วนใหญ่...

"...มีบางอย่างเกี่ยวกับปัญญาเฉพาะคน
และปัญญาผสมผสานของ [ผู้นำศาสนจักร]
ที่ควรให้ความอุ่นใจบ้าง เราประสบมาแล้ว
ทั้งหมด ทั้งผลของกฎหมายมหาชนที่แตกต่าง
นโยบาย ความผิดพลาด ความเศร้าสลด และ
ความตายในครอบครัวเรา ใช่ว่าเราจะไม่
เข้าใจความเป็นไปในชีวิตท่าน"⁶

พร้อมกับกฎข้อที่หนึ่งที่ข้าพเจ้าประยุกต์

ใช้แล้ว จงจำกฎข้อสองและสามด้วย นั่นคือ
สวมเสื้อชูชีพตลอดเวลา และใช้สองมือจับ
เรือให้แน่น พระวจนะของพระเจ้าพบใน
พระคัมภีร์และในคำสอนของอัครสาวกและ
ศาสตาดพยากรณ์ พระวจนะให้คำแนะนำ
และแนวทางแก่เราซึ่งเมื่อทำตามจะเป็น
เหมือนเสื้อชูชีพทางวิญญาณและจะช่วยให้
เรารู้วิธีจับเรือให้แน่นทั้งสองมือ

เราต้องเป็นเหมือนพวกบุตรของโมไซยาห์
ผู้ “มั่นคงขึ้นในความรู้อะไรเรื่องความจริง” เรา
สามารถเป็นชายหญิงผู้มี “ความเข้าใจที่ถูกต้อง”
ซึ่งจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อเรา “ค้นคว้า
พระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อ [เรา] จะ
รู้พระวจนะของพระเจ้า”⁷

ในการค้นคว้าพระคัมภีร์ตลอดจนถ้อยคำ
ของอัครสาวกและศาสตาดพยากรณ์ทั้งใน
อดีตและปัจจุบัน เราควรมุ่งศึกษา ดำเนิน
ชีวิต และรักษาลักษณะของพระคริสต์

นอกจากจะพัฒนานิสัยการอ่านพระคัมภีร์
เป็นส่วนตัวแล้ว เราต้องเป็นเหมือนพวกบุตร
ของโมไซยาห์และยอมตน “ในการสวดอธิษฐาน
วอน, และการอดอาหารอย่างมาก”⁸

สิ่งเหล่านี้ซึ่งวัดได้ยากดูเหมือนจะมีความ
สำคัญมาก จงมุ่งให้ความสำคัญแก่สิ่งเรียบง่าย
เหล่านี้เสมอ และอย่าเขว

เนื่องจากข้าพเจ้ารู้จักคนที่ไม่อยู่ในเรือ
และไม่ใช้สองมือจับเรือให้แน่นในช่วงของ
การทดลองและความทุกข์ยากหรือไม่อยู่ใน
เรือช่วงที่ลมค่อนข้างสงบ ข้าพเจ้าจึงสังเกต
เห็นหลายคนละสายตาคจากความจริงอันเป็น
แก่นแท้ของพระกิตติคุณ—พวกเขาลืมเหตุผล
ที่ว่าทำไมพวกเขาจึงเข้าร่วมศาสนจักรใน
ตอนแรก ลืมเหตุผลที่พวกเขายังคงมุ่งมั่นและ
แข็งขันเต็มที่ในการดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน
พระกิตติคุณและเป็นพรแก่ผู้อื่นผ่านการ
อุทิศตน พวารณาตนรับใช้ และด้านต่างๆ ซึ่ง
ศาสนจักรกลายเป็น “สถานที่ของการบำรุง
เลี้ยงและการเติบโตทางวิญญาณ”⁹ ในชีวิต
พวกเขา

โจเซฟ สมิธสอนความจริงสำคัญดังนี้
“หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือประจักษ์
พยานของอัครสาวกและศาสตาดพยากรณ์
เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์... ‘ว่าพระองค์สิ้นพระ
ชนม์ ทรงถูกฝัง และทรงคืนพระชนม์อีกครั้ง

ในวันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์’ และเรื่อง
อื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็น
เพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว”¹⁰

ถ้าเราจับตามองที่พระเจ้าเสมอ เราได้รับ
สัญญาถึงพรเกินกว่าจะเปรียบเทียบ “ดังนั้น,
ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระ-
คริสต์, โดยมีความเจตจำนงอันบริบูรณ์แห่ง
ความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้า
และต่อมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะ
มุ่งหน้า, ตีม้าพระวจนะของพระคริสต์, และ
อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, คุณเกิด, พระ-
บิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.”¹¹

บางครั้งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์และผู้
สนใจที่จริงใจเริ่มจดจ่อกับ “ส่วนประกอบ”
แทนหลักธรรมพื้นฐาน กล่าวคือ ซาตาน
ล่อลวงเราให้เขวจากข่าวสารที่ชัดเจนและ
เรียบง่ายของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
คนที่เขวมักจะไม่ยอมรับส่วนศีลระลึกเพราะ
พวกเขาจดจ่อกับแม้หมกมุ่นกับแนวทางปฏิบัติ
หรือคำสอนที่สำคัญน้อยกว่า

บางคนอาจจดจ่อกับคำถามและข้อสงสัย
ที่พวกเขาประสบ ใช้ว่าศาสนิกษย์ที่อุทิศตน
ไม่ควรมีคำถามและประสบข้อสงสัย เมื่อไม่
นานมานี้สภาของฝ่ายประธานสูงสุดและ
โคออร์ดิเนตอัครสาวกสิบสองกล่าวหาว่า “เราเข้าใจ
ว่าบางครั้งสมาชิกศาสนจักรจะมีคำถาม
เกี่ยวกับหลักคำสอน ประวัติศาสตร์ หรือแนว
ทางปฏิบัติของศาสนจักร สมาชิกมีอิสระเสมอ
ที่จะถามคำถามเช่นนั้นและแสวงหาความ
เข้าใจเพิ่มเติมอย่างจริงใจ”¹²

พึงระลึกว่า โจเซฟ สมิธเองก็มีคำถามที่
เริ่มการฟื้นฟู ท่านเป็นนักแสวงหา และพบ
คำตอบของคำถามสำคัญที่สุดของชีวิตเช่น
เดียวกับอับราฮัม

คำถามสำคัญมุ่งเน้นเรื่องสำคัญที่สุด—
นั่นคือแผนของพระบิดาบนสวรรค์และการ
ชาติใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด การค้นหาของ
เราควรนำไปสู่การเป็นสานุศิษย์ที่เมตตา
อ่อนโยน รัก ให้อภัย อดทน และอุทิศตน เรา

ต้องเต็มใจ “รับภาระของกันและกัน และด้วยการกระทำเช่นนี้ท่านทั้งหลายก็ได้ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระคริสต์”¹³ ดังที่เปาโลสอน

การรับภาระของกันและกันได้แก่การช่วยเหลือ สนับสนุน และเข้าใจทุกคน รวมทั้งคนเจ็บป่วย คนอ่อนแอ คนยากจนในวิญญาน และร่างกาย นักแสวงหาและคนมีทุกข์ ตลอดจนศาสนิกชนสมาชิกคนอื่นๆ—รวมทั้งผู้นำศาสนจักรที่พระเจ้าทรงเรียกให้รับใช้ระยะหนึ่ง

พี่น้องทั้งหลาย จงอยู่ในเรือ ใช้เสื้อชูชีพของท่านและจับเรือให้แน่นทั้งสองมือ หลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้เซ! และถ้าพวกท่านคนใดตกจากเรือ เราจะหาท่านให้พบ ช่วยเหลือท่าน และดึงท่านกลับขึ้นเรือเดินสมุทรให้อันอย่างปลอดภัย เรือที่พระเจ้าเป็นเจ้าของบิดา และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงคุ้มครองและจะทรงนำทางเราอย่างราบรื่น ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้อย่างอ่อนน้อมต่อมตนาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยังก์ (1997), 95.
- บริคัม ยังก์, “Discourse,” *Deseret News*, Jan. 27, 1858, 373.
- บริคัม ยังก์, “Remarks,” *Deseret News*, Nov. 18, 1857, 201.
- แอลมา 5:26.
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Mission Leadership” (คำปราศรัยให้ไว้ที่สัมมนาประธานคณะเผยแผ่คนใหม่, 25 มิ.ย. 2014), 8.
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “จงนิ่งเฉยและรู้ว่าเราคือพระเจ้า” (การให้ข้อคิดทางวิญญานระบบการศึกษาของศาสนจักร, 4 พ.ค., 2014); [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).
- แอลมา 17:2.
- แอลมา 17:3.
- จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสอง, 28 มิ.ย., 2014.
- โจเซฟ สมิธ, *Elders' Journal*, July 1838, 44.
- 2 เนีไฟ 31:20.
- จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสอง, 28 มิ.ย., 2014.
- กาลาเทีย 6:2.

โดยเอ็ลเคอร์ริชาร์ด จี สก็อตต์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

ทำให้การใช้ศรัทธาเป็น สิ่งสำคัญอันดับแรก

เนื่องจากสิ่งทำลายทางลบทั้งหมดที่มีอยู่ในชีวิตเรา เราจึงต้องใช้เวลาที่จะใช้
ศรัทธาของเราอย่างแท้จริง

เมื่ออาดัมและเอวาอาศัยอยู่ในสวนเอเดน ทั้งสองได้รับทุกสิ่งที่เป็นต่อการดำรงชีวิตในแต่ละวันอย่างเหลือเฟือ ไม่มีเรื่องยากลำบาก ไม่มีสิ่งทำลาย หรือความเจ็บปวดใดๆ เนื่องจากไม่เคยประสบกับช่วงเวลาที่ยากลำบากทั้งสองจึงไม่รู้ว่าตนเองสามารถมีความสุขได้ ทั้งไม่เคยรู้สึกท้อแท้ใจ จึงไม่รู้ว่ามันดีสุดใจได้

ในที่สุดอาดัมและเอวาก็ละเมิดพระบัญญัติที่ห้ามไม่ให้กินผลของต้นไม้แห่งการรู้ความดีและความชั่ว เมื่อเป็นเช่นนั้นพวกเขาก็พ้นจากสภาพของความไร้เดียงสาเช่นที่เคยเป็นมา พวกเขาเริ่มรู้หลักธรรมแห่งการตรงกันข้าม พวกเขาเริ่มเผชิญกับความเจ็บป่วยซึ่งทำให้สุขภาพเสื่อมลง พวกเขาเริ่มรู้สึกถึงความเศร้าโศกเท่ากับรู้สึกถึงปิติสุขจากการที่อาดัมและเอวาได้รับส่วนผลไม้

ต้องห้าม ความรู้เรื่องความดีและความชั่วจึงเป็นที่รู้ในโลก การเลือกของพวกเขาทำให้เราแต่ละคนสามารถมาในโลกนี้เพื่อรับการทดลองและการทดสอบ¹ เราได้พรคือสิทธิ์เสรีซึ่งเป็นความสามารถในการตัดสินใจและรับภาระรับผิดชอบที่มาจาก การตัดสินใจเหล่านั้น การตกทำให้ในชีวิตเราสามารถรู้สึกได้ทั้งความสุขและเศร้า เราสามารถ

เข้าใจสันติสุขเพราะเรารู้สึกถึงความอุ่นใจ² พระบิดาในสวรรค์ทรงทราบว่าเรื่องนี้จะเกิดขึ้นกับเรา นี่คือการทดลองแห่งความสุขอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระองค์ทรงเตรียมทางผ่านพระชนมชีพของพระบุตร พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเราผู้ทรงเชื่อฟังอย่างแท้จริง เพราะการขาดใช้ของพระองค์มีชัยชนะเหนือความยากลำบากทุกอย่างที่เราจะต้องประสบในความเป็นมรรตัยนี้

เรามีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาแห่งการทดลอง ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องให้รายละเอียดแห่งของความชั่วร้ายในโลกนี้ ไม่จำเป็นต้องอธิบายถึงสิ่งทำลายและเรื่องปวดร้าวใจที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมรรตัย เราแต่ละคนรู้ซึ่งถึงการต่อสู้ดิ้นรนของตนเองที่มีทั้งการล่อลวง ความปวดร้าว และเศร้าโศก

ในโลกก่อนเกิดเราเรียนรู้ว่าจุดประสงค์ที่ลงมายุ่งที่นี้คือเพื่อรับการทดสอบ การทดลอง และสิ่งท้าทาย³ เราจะต้องเผชิญกับความชั่วร้ายของปฏิปักษ์ บางครั้งเราอาจรู้สึกถึงเรื่องทางลบในความเป็นมรรตัยมากกว่าเรื่องทางบวก ศาสดาพยากรณ์ไฮสันว่า “เพราะจำเป็นต้อง, มีการตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง”⁴ เนื่องจากสิ่งทำลายทางลบทั้งหมดที่มีอยู่ใน